

Pred nekdanjim taboriščem v Chiesanuovi

Plošča v spomin na p. Placida Corteseja

V petek in soboto, 6. in 7. marca, se je v Padovi zvrstilo več srečanj v spomin na patra Placida Corteseja. Priredila jih je občinska uprava na pobudo rektorja Svetišča neznanega interniranca v Padovi, duhovnika Alberta Celeghina, in pripravljalnega odbora, ki je bil osnovan pred meseci, potem ko je občina v svojem Vrtnu pravičnih posadila drevo tudi v spomin na minorita, ki je med vojno veliko pomagal Slovencem in je umrl v mučilnicah gestapa v Trstu. V soboto sta minili 102 leti od njegovega rojstva na Cresu.

Osrednja točka je bilo sobotno odkritje spominske plošče pred nekdanjim italijanskim koncentracijskim taboriščem, sedanjjo vojašnico Romagnoli, ki ji sicer napovedujejo ukinitve še letos, v padovanski četrti Chiesanuova. A že na predvečer je bila v dvorani Sala degli Anziani v občinski palači Moroni okrogla miza o vlogi Cerkve med drugo svetovno vojno v Padovi. Vodil jo je g. Celeghin. Cerkveni zgodovinar, duhovnik Pierantonio Gios, je imel uvodni referat, ki sta ga glede lika in dela p. Corteseja dopolnila raziskovalca njegovega življenja p. Apollonio Tottoli in časnikar Ivo Jevnikar.

Prisotne je v slovenščini pozdravil konzul Republike Slovenije v Trstu Božidar Humar, ki je prirediteljem izrekel priznanje za ohranjanje spomina na moža, ki je toliko storil tudi za preganjane in trpeče slovenske ljudi.

V soboto je bilo v župnijski kinodvorani v Chiesanuovi srečanje za

šolsko mladino. Na sporedu je bil dokumentarec Paola Damossa Pogum molka, rektor Celeghin pa je pred mikrofonom povabil Cortesejevi sodelavki sestri Lidio in Tereso Martini iz Padove (napovedana kardiologinja Majda Mazovec iz Ljubljane, žal, ni mogla priti), Iva Jevnikarja, p. Apollonia Tottolija

velika slovesnost z vojaško godbo, častno četo, mimohodom zastav in praporov (tudi padovanske občine, pokrajine in univerze), polaganjem venca v spomin na padle ter dviganjem zastave. Spregovorili so rektor bazilike in samostana sv. Antona, kjer je živel p. Cortese, p. Enzo Poiana, padovanski

podžupan Claudio Sinigaglia in poveljnik vojske v Venetu divizijski general Enrico Pino.

Sledilo je odkritje plošče pred vhodom v vojašnico, ki jo je blagoslovil p. Poiana.

Tako je zdaj v Chiesanuovi v Padovi obeležje, ki edino doslej vsaj posredno opozarja mimoidoče, da je bilo tam med drugo svetovno vojno italijansko koncentracijsko taborišče. Na plošči piše, da je spomenik posvečen minoritu p. Placido Corteseju (1907-1944) zaradi pomoči, ki jo je v letih 1942-43 nudil tam zaprtim civilistom iz Jugoslavije.

Kot lahko preberemo v prej omenjeni knjižici, se je v taborišču zvrstilo več kot 10.000 moških internirancev, večinoma Slovencev iz tako imenovane Ljubljanske pokrajine, ob njih pa so bili številni Hrvati, a tudi Srbi, Albanci in Grki. 72 jih je v Padovi izgubilo življenje. Število žrtev lakote in bolezni pa bi bilo neprijetno večje, ko bi se ne razvilo široko omrežje solidarnostne pomoči, katere duša je bil ravno p. Cortese. Segalo je v Padovo, Ljubljano, Vatikan, Gorico, Trst in druge kraje.

in pa zdravnika ter raziskovalca zgodovine taborišča v Chiesanuovi Franca Biasio.

Na srečanju so tudi predstavili sveže dotiskano knjižico v italijanski Padova-Chiesanuova, koncentracijsko taborišče in redovnikova ljubezen do bližnjega. Uredila sta jo Ivo Jevnikar in Apollonio Tottoli, na 90 straneh pa pri naša sestavke več avtorjev o taborišču Chiesanuova in p. Corteseju ter več pomembnih še neobjavljenih dokumentov in fotografij. Na dvorišču vojašnice je bila nato